

Dyssegaards- Kirken

Nr. 4.

December 1959

24. Årgang

Adresser:

Sognepræst Hans Thyge Jacobsen,
Dyssebakken 8, Hellerup. Telf. GE 2364. Træffes
bedst hverdage (undtagen Tirsdag) Kl. 18—19.

Residerende Kapellan, mag. art. Max W. Olsen,
Grants Allé 23, Hellerup. Telef. SØ 6183. Træffes
bedst Hverdage (undtagen Fredag) Kl. 12—13.

Kordegne Rudolf Hansen,
Ellemosevej 115, Hellerup. Telf. GE 2875. Træffes
Hverdage (undtagen Torsdag) Kl. 10—13. Fredag
tillige Kl. 18—19.

Organist, Dr. phil. Povl Hamburger,
Jægerbakken 7, Gentofte. Telf. OR 5227.

Menighedsraadets Formand:
Skoleinspektør Chr. Larsen,
Hulkærvej 11, Søborg. Telf. SØ 1550.

Menighedsplejen:
Formand: Sognepræst Hans Thyge Jacobsen.
Kasserer: Hr. Chr. Lundbye.

dybt i sin gang, lyder den måske stærkere end
ellers; den taler om, at alt jordisk og menneske-
ligt visner og forgår. Juleevangeliet er helt mod-
sat; det taler om frelse, liv og salighed. Thi det
forkynder os, at Gud i sin grundløse kærlighed
har givet os sin søn, han der gennem sine ord
og sine gerninger forvisser os om, at vi har fun-
det nåde hos Gud, og at vort borgerskab er i
Himmeriges rige.

Så behøver vi da aldrig at fortvivle eller at
være uden håb, thi »Julen har bragt velsignet
bud —«. Og at høre og modtage julebudskabet
skænker os en glædelig jul!

Max W. Olsen.

Julen

Det er snart jul.

Dens budbringere har allerede meldt sig i form
af juleudsmykninger, juleudstillinger og jule-
travlhed! Og om et par uger ringes højtiden ind
i by og på land, og vi skal på ny høre julens glæ-
de budskab og synge de gamle, skønne julesal-
mer.

Nu har julen jo også en materiel side. Og lad
os kun være mennesker, og lad os kun også fejre
hjemmets jul med selskabelighed og gaver, som
vi hver især plejer, men lad os samtidig forstå,
at alt dette kun er noget afledet, noget som har
sit udspring i vor juleglæde. Og den store, ægte
juleglæde har sin kilde i *Juleevangeliet*. Det er
tonen fra himlen, som aldrig forstummer, men
som lyder ned igennem alle tider og til alle
slægter.

Der lyder jo også en anden tone til os. Og
ikke mindst nu, da året er gammelt og hælder

Så nærmer julen sig igen — førend vi som
sædvanlig er forberedt derpå — i år måske sær-
lig på grund af den langvarige, lyse sommer.

Menighedsplejen beder nu om, at sognets be-
boere som vanligt vil sætte os i stand til at
hjælpe gamle og syge mennesker og sådanne,
som på grund af særlig trang er i vanskelighe-
der, til en glædelig jul.

Indsamlingslisterne, som er autoriseret af *Ju-
stitsministeriet*, vil i løbet af december blive
båret rundt på vej og gade og bør blive vel mod-
taget af os alle. Gid nogle brave folk — kvinder
og mænd, unge og gamle — ville melde sig og
hjælpe os med at få listerne båret rundt! Vi er
nemlig langt fra nok til at komme ordentlig
rundt med indsamlingslisterne.

Jeg modtager med stor glæde tilsagn i så hen-
seende. (GE 2364).

Med venlig hilsen fra Dyssegård sogns menig-
hedspleje.

Hans Thyge Jacobsen.

Julenat

O, Bethlehem,
du krybbegegem,
dig søger tit min tanke!
Du barn fra Gud
med julebud,
o, må jeg arme banke
på staldens dør,
indlades før
din julestjerne slukkes!
O, luk mig ind
og varm mit sind
i nat, før øjet lukkes!

Johs. Feveile.

Lidt Aktuelt...

Siden december 1954 har jeg hvert år skrevet en julebetragtning her i menighedsbladet. Det vil jeg imidlertid ikke i år. Jeg vil skrive om noget aktuelt.

Så langt tilbage som i 1954 og 1955 blev der ved kirkens menigheds møder fortalt om et lille missionsarbejde, der gøres ud fra Danmarks kirke, nemlig det evangelisationsarbejde, som danske mænd og kvinder øver ude i det fjerne Etiopien i Afrika.

De kan sikkert huske det rent ud eventyrlige besøg, vort kongepar havde, da *kejser Heile Selassie I af Etiopien* holdt indtog i kongens by, kørende i den fornemme guldkaet. Det gjorde et voldsomt indtryk på de af os københavnere, der kom denne kejser på nært hold. Jeg oplevede kejseren af Etiopien ved en gallaforestilling i Det kgl. Teater, hvor alt, hvad fornemt var i vor hovedstad, dannede en strålende ramme om den eksotiske gæst. Når jeg var med i det fornemme selskab i Det kgl. Teater, var det ikke, fordi jeg tilhører de fornemme i vort land, men kun fordi jeg engang var formand for Den Danske Ethioper Mission.

Kejser Heile Selassie I af Etiopien er forlængst rejst hjem til sit fjerne rige. Men Den Danske Ethioper Mission virker stadig ude i kejserens land for at bringe evangeliet til de hedenske Galla-stammer i Sydethiopien.

Allerede i 1927 blev der sendt to kvinder ud til Etiopien, det var sygeplejerske frk. *Dagmar Rose* og lærerinde, frk. *Anna Bruun*. Frk. Rose

døde derude af en febersygdom. Frk. *Anna Bruun* fortsatte trofast på en svensk missionsstation, indtil den italienske besættelse af Etiopien hindrede alt missionsarbejde i landet.

Men kaldet til at drive mission i Etiopien levede videre, som årene gik. Og den 2. april 1948 havde en mindre kreds fundet sammen til drøftelse af mulighederne for et nyt missionsinitiativ. Den aften blev Den Danske Ethioper Mission stiftet med undertegnede som den første formand. Der var i tidens løb samlet en sum penge sammen. Og på dette økonomiske grundlag blev missionær *Johan Lindblom* og hans hustru antaget som pionermissionær. Lindblom blev ved kgl. resolution ordineret til præst af biskop F. C. Bruun-Rasmussen. Det skete i Garnisons kirke den 15. august 1948. Den 25. august 1948 blev Lindbloms udsendt under en gudstjeneste i Garnisons kirke. Og samme aften indviede jeg i min egenskab af bestyrelsens formand det næste hold missionærer, ægteparret *Hjalmar* og *Marianne Andersen*, som ankom til Addis Abeba, Ethiopiens hovedstad, i december 1949. Efter et ihærdigt arbejde kunne den første missionsstation, som Hjalmar Andersen havde opført med sine egne to hænder, indvies den 17. januar 1954. Senere blev der sendt flere ud, nemlig missionær *Klarskov Christensen* og hustru, sygeplejerske, frk. *Ethel Petersen*, sygeplejerske, frk. *Birthe Jensen*, sygeplejerske, frk. *Elise Clausen* og missionær *Truels Christensen* og frue. Lindbloms og Andersens, Elise Clausen og familien Truels Christensen er hjemme, og ved menigheds mødet i Dyssegårdskirken den 1. december kl. 20 taler missionær Truels Christensen om Den Danske Ethioper Missions arbejde. Den aften møder vi alle op. Velkommen!

Johs. Feveile.

Menigheds møder

Efter nytår indbydes til følgende menigheds møder i Dyssegårdskirken:

Tirsdag den 2. februar kl. 20. Pastor *Mogens Buch*, Lindevangskirken (tidl. Newcastle): »Om den anglikanske kirke«. — Lysbilleder.

Tirsdag den 1. marts kl. 20. Skoleinspektør, skolepsykolog, magister *S. Thordrup*: »Børns følelsesliv«.

Tirsdag den 5. april kl. 20. Sognepræst *Hans Thyge Jacobsen*: »Omkring den nye kirkes byggeri«. — Lysbilleder.

Alle er hjerteligt velkommen!

Hans Thyge Jacobsen. *Max W. Olsen.*

Gaver til den ny kirke

I efterårets løb har vi haft den glæde at modtage følgende gavebeløb:

Grosserer Viggo Hougaard, Sønderbakken 38, kr. 200,00.

Anlægsgartner Poul G. Madsen, Bækkebo 7, kr. 100,00.

Frk. Castor Petersen, Hulkærvej 20, kr. 25,00.
Fotograf, frk. A. Nielsen, Assens, kr. 10,00.

Hjertelig tak!

Hans Thyge Jacobsen,
sognepræst.

Skovturen

Menighedsplejens årlige udflugt for sognets gamle fandt sted torsdag den 17. september og fik — som den plejer — et udmærket forløb.

Vognmand E. Edelskov, Mylius Erichsens Allé 58, havde med sædvanlig elskværdighed stillet et par turistomnibusser til menighedsplejens rådighed, og i disse komfortable vogne gik turen først til *Ledøje*, hvor man med stor interesse beså den ejendommelige, middelalderlige dobbeltkirke, den eneste af sin art her i landet.

Derefter fortsattes til traktørstedet »Skovlyst« i Hareskoven, hvor eftermiddagskaffen blev drukket, og så var det efterhånden på tide at komme hjemad.

Alle var glade for den udmærkede eftermiddag, som menighedsplejen og hr. Edelskov beredte os.

Hjertelig tak!

W.

Simeon og Anna

Lukas 2, 25-40.

Hvad der giver Simeon og Anna en hædersplads i vor mindehal, er dette, at deres hjerter venter morgen. De er ikke gået ind under faldloven: »som man ældes, så arges man« — sådan som så mange andre gamle gjorde det. De sad og så tilbage og fortabte sig i minder. Og minderne førte savnene med sig, og erkendelsen af spildte muligheder og uoprettelige nederlag gjorde bitter; der var jo ikke tid til at vinde nye slag. Men disse to har det anderledes. De har deres liv i håbet. De sidder ikke og stirrer sig blinde på den grav, mod hvilken de føres nærmere fra time til time. De stoler på Gud.

Imidlertid ville de jo med alle deres forhåbninger og alt deres lyssyn være gået i graven som så mange andre skuffede fantaster, hvis ikke det store var sket. Og det store hedder *Jesus*. Han føres ind i deres tilværelse. Det er ham, som kaster morgenskæret over dem, så de står der iblandt os i Guds menighed og smiler mod den kommende dag. Det er ikke således, at bare vi er i besiddelse af en vis mængde gladsyn og tålmod, så går det nok altsammen, så bliver det nok morgen. Nej, den signede dag, det er dagen i Jesu navn. Og det eneste i verden, som kan få os til at vente morgen — det er Jesus selv. Uden ham er der nat. Uden ham er der mørke og tilintetgørelse og død og grav. Uden ham er livet et eneste sikkert nederlag, slaveri og kaos.

Vi kan til tider søge at se bort herfra, vi kan skubbe disse kendsgerninger lidt til side; men inderst inde ved vi, at det er ganske fantastisk at vente morgen. Kun i ham er hjerternes morgen. På tværs af alt det, vi ser og skønner, er Jesus som morgenstjernen, der varsler dag påny.

Når i Guds helligdom det evige kommer os nær i denne ringe og ydmyge skikkelse, da hører vi noget af stjernernes morgensang.

Året er ved at rinde ud. Hver eneste dag rinder ud. Timeglasset rinder ud. Dette er vor tilværelses barske forkyndelse. Men under disse kår går vi til helligdommen, spejdende efter og begærende dette ene: *Jesus Kristus, Vor Herre*.

Den magt har han fået over vort sind: Vi venter morgen!

Axel Rosendal.

Julegudstjenester

Juleaften NB. kl. 17: Pastor Jacobsen.
Christi fødselsdag kl. 10: Pastor Jacobsen.
Sct. Stephans dag kl. 10: Pastor Olsen.
Søndag efter jul kl. 10: Pastor Olsen.
Nytårsdag kl. 10: Pastor Jacobsen.

Centrum

For mig er Jesus centrum i mit liv og i verdens liv. Hvordan det er blevet sådan for mig, kan jeg ikke komme ind på, er vel egentlig også ligegyldigt. Altid og allevegne fra vender jeg tilbage til ham; i ærefrygt og hengivenhed, med kritik og oprør, og atter med ærefrygt og hengivenhed. Aldrig med forkastelse, altid med Simons sind: Hvor skulle jeg gå hen, om ikke til dig? Sker det, at jeg kommer meget træt og

tom, behøver jeg blot at spørge mig selv, ikke efter skiftende overfladestemninger, men efter: hvor har du haft dine dybeste øjeblikke? Så ved jeg, det var hos HAM.

Aldrig kan jeg blive træt af at nærme mig til ham, til alle tider, fra alle sider; han er bestandig ny og dog evigt den samme, han bedårer mig som barnet krybben under stjernen, han ryster mig helt ned i mit væsens dyb under korsets fortvivelse, han løfter mig med sig ind i himlen påskemorgen, han forfærder mig med sit levende had til Guds fjender — og betager mig med sin kærlighed til sine egne fjender; jeg beundrer ham, når han spørger med kvinder og leger med børn, han giver tilværelsen mening for mig, når han kalder sig dommer over levende ved historiens slut. Og vil de kalde mig så hedensk som en romersk høvedsmand, så udbryder også jeg, når jeg oplever hans nærhed: I sandhed, denne er en gudesøn!

Sokrates, Cæsar, Michelangelo, min moder, min ven, min hustru — ingen, ingen spiller den rolle for mig, som han gør! Så enestående er han mellem mennesker, at jeg virkelig idag, da oplysningen har bragt os så vidt som til at skønne, at ånd er radiobølger og elektricitet og lignende stoffer, dog stadig intet bedre navn har for ham end *Guds søn*.

Kaj Munk.
(† 1944)

En bekendelse

Et menneske, som har afbrudt forbindelsen med Gud, kan ikke modtage nogen velsignelse. Alle ord om at være sin egen lykkes smed er avner. »Hvis Herren ikke bygger huset, arbejder bygningsmændene forgæves«. (Ps. 127, 1). Det er hele sandheden.

At også et troende menneske kan rammes af ulykken, det ved vi. Men det føles på en anden måde. Det er prøvelser, der modtages — går forbi — og efterlader fred og lykke.

Forbandelse hviler over alt, hvad et gudløst menneske tager fat på. Kommer der penge, så forsvinder de, som de er kommet. Intet holder stand, intet trives hos de gudløse.

Jeg kunne nok til undskyldning for mig selv nævne min ungdoms lærere, som fornægtede Kristendommen. Men jeg vil selv tage skylden på mig. Så finder jeg måske én, der vil bære den for mig.

August Strindberg.

Møder

December

Onsdag den 2.: Kvindekredsmøde hos fru Jepsen, Kildebakkegårds Allé 11.

Torsdag den 10.: Julemøde hos hr. Appel Lustrup, Ewaldsbakken 28. (Salme 145).

Januar

Onsdag den 6.: Kvindekredsmøde hos fru Geil, Sønderdalen 12.

Onsdag den 13.: Bibeltime. Østre kreds hos hr. Jakobsen, Alrunevej 24.

Vestre kreds hos hr. Jeppesen, Kildebakkegårds Allé 11. (Salme 73).

Onsdag den 27.: Offentligt møde hos hr. Lundbye, Merianvej 22.

Pastor Jensen, Utterslev kirke, taler.

Februar

Tirsdag den 2.: Kvindekredsmøde hos fru Øster Hansen, Hagens Allé 25.

Onsdag den 10.: Fælles bibelkreds hos hr. Frøkjær-Jensen, Lyngbyvej 298. (Salme 84).

Onsdag den 24.: Offentligt møde hos hr. P. Geil, Sønderdalen 12.

Pastor Boyen Rasmussen taler.

Marts

Onsdag den 2.: Kvindekredsmøde hos fru Harslund, Sønderdalen 6, 2. sal.

Onsdag den 9.: Bibeltime. Østre kreds hos hr. Appel Lustrup, Ewaldsbakken 28.

NB. Vestre kreds *tirsdag den 8.* hos hr. Evertsen, Sønderdalen 24. (2. Mosebog kap. 20, 1-17).

Onsdag den 23.: Offentligt møde hos hr. Frøkjær-Jensen, Lyngbyvej 298.

Pastor Torm taler om Israelsmissionen.

April

Onsdag den 6.: Kvindekredsmøde hos fru Drabitzius, Baldrianvej 6.

Onsdag den 13.: Fælles bibeltime hos hr. Lundbye, Merianvej 22. (Es. 53).

Onsdag den 27.: Offentligt møde hos hr. Appel Lustrup, Ewaldsbakken 28.

NB. Søndagsskole hver søndag kl. 13 i Dyssegårdskirken.

Alle børn er hjertelig velkomne.

Ansvarshavende redaktør: Pastor Max W. Olsen.

Teller - Hellerup